

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512010726
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2512010726.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci proti obžalovanému Ing. C. L. pre pokračovací zločin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 30.10.2013, sp.zn. 2T/113/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.03.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Ing. C. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

Ing. C. L. v období od 24.12.2010 do 09.02.2011 svojimi písomnými podaniami z dní: 24.12.2010, 15.01.2011, 25.01.2011, 27.01.2011, 07.02.2011, 08.02.2011, 09.02.2011 (2x), napísanými vo výkone väzby v NVÚ a ÚVV Leopoldov a Ilava, z pomsty za vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti v trestnom konaní, lživo obvinil Mgr. Y. L., prokurátorku Okresnej prokuratúry v Prievidzi, zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona a korupcie vo forme poskytovania a prijímania „úplatkov“ vo forme finančných prostriedkov od rôznych osôb a profesijne ju diskreditovať, podania adresoval na rôzne súčasti Policajného zboru a na Okresnú prokuratúru v Prievidzi, čo malo za následok, že prokurátorka Mgr. Y. L. v trestných veciach vedených na Okresnej prokuratúre Prievidza pod sp. zn. 2Pv 697/08 a 2Pv 976/09 sa uzneseniami podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku zo dňa 28. 02. 2011 vylúčila z vykonávania úkonov v trestnom konaní a vo veci sp. zn. 2Pv 477/10 bola uznesením podľa § 32 odsek 1 Trestného poriadku vydaným okresným prokurátorom vylúčená z vykonávania úkonov v trestnom konaní, o predmetných podaniach Ing. C. L. bolo po vykonaní úkonov trestného konania rozhodnuté uzneseniami vyšetrovateľa PZ v zmysle § 197 odsek 1 písm. d) Trestného poriadku - odmietnutím,

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 09.05.2011, sp.zn. 3T/28/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.09.2011, sp.zn. 3To/85/2011 vo výmere 4 (štyri) roky a 7 (sedem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal

a rozhodol. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že svojimi písomnými podaniami nesledoval cieľ trestného stíhania prokurátorky, písomné podania vždy smerovali len vo vzťahu ku konkrétnemu rozhodnutiu alebo postupu orgánov činných v trestnom konaní a sledoval ich zmenu. O údajoch uvedených vo svojich podaniach mal len sprostredkované informácie, čo v týchto podaniach aj uviedol (vyjadrené slovami do počul som sa a preto som mal podozrenie). S poukazom na takéto nekonkrétne vyjadrenia boli jeho podania vyhodnotené ako podnety na trestné stíhanie aj policajnými orgánmi uznesenia odkladané. Nechcel vedome uvádzať objektívne nepravdivé informácie, rozhodne informácie neboli vymyslené, len to počul, nemal cieľ dosiahnuť trestné stíhanie prokurátorky krivými obvineniami. V zásade chcel dosiahnuť, aby sa v jeho veci rozhodovalo spravodlivo, skrátka sa bál, vzhľadom na informácie, ktoré mu boli podávané.

V trestnom konaní je potrebné preukázať, že si obvinený bol vedomý toho, že obviňuje inú osobu nepravdivo (R 63/1991). Vyslovenie podozrenia nie je vedome lživé obvinenie (R 44/1965). V súvislosti s verejnými činiteľmi platí aj princíp zvýšenej miery tolerancie verejne činných osôb voči kritike za spôsob výkonu funkcie.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že informácie, ktoré uvádzal vo svojich podaniach, skutočne od iných osôb má, mal a mohol mať, pričom z pohľadu jeho viny nemožno urobiť o nej záver iba na základe toho, konkrétnejšie údaje už svedkovia neuvádzali, zrejme aj vzhľadom na odstup času.

V ďalšej časti odvolania poukázal na to, že nebola naplnená ani skutková podstata pre kvalifikáciu podľa odseku 2 citovaného ustanovenia nakoľko, čo sa týka kvalifikačného momentu „z pomsty“ za vykonávanie dozoru v trestnom konaní, je naozaj nepreskúmateľné, na základe čoho k takémuto záveru súd I. stupňa dospel. Tvrdenie súdu I. stupňa, že o tom svedčí skutočnosť, že v iných veciach Mgr. Y. L. nenamietal, ale ju namietal iba tam, kde bol obvinený, nemá s takýmto osobitným kvalifikačným momentom žiadnu spojitosť. Ak by takéto vysvetlenie platilo, tak by každé obdobné oznámenie kohokoľvek na prokurátora, ktorý vykonáva dozor v trestnej veci, muselo byť automaticky vždy posúdené aj s týmto osobitným kvalifikačným momentom „z pomsty“, čo je právne neudržateľné, vždy je potrebné vychádzať z vnútorného vzťahu páchatel'a ku konkrétnej osobe. Z jeho pohľadu nebolo rozhodujúce, či je prokurátorkou v jeho veciach Mgr. Y. L. alebo niekto iný, nemal sa jej za čo pomstiť.

Zástupca generálneho prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

V zmysle ustanovenia § 293 odsek 7 Trestného poriadku krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Vykonanými dôkazmi je nesporne preukázané, že obžalovaný listami, ktoré adresoval rôznym orgánom činným v trestnom konaní, popisoval korupčné správanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza Mgr. Y. L., vrátane určenia konkrétnych druhov súm, ktoré mala prevziať, aby ovplyvňovala konanie v trestných veciach obžalovaného. Formulácia uvedených listov zdôrazňuje nezákonné rozhodnutia prokurátorky práve z toho dôvodu, že počul, že uvedená prokurátorka Mgr. Y. L. berie úplatky.

Sám obžalovaný v priebehu konania uviedol, že bol vo väzbe v Leopoldove za vec, ktorú vyšetrovali na ÚBOK Trnava, kde boli proti nemu vedené trestné stíhanie, a dozor nad týmito vykonávala Mgr. L.. Po stretnutiach a informáciách od rôznych ľudí, aj od odsúdených, zistil, že sa v tejto veci robia nezákonné postupy. Chcel na to poukázať, nechcel nič zlé spôsobiť prokurátorky, nemal na to žiaden dôvod. O korupčnom správaní osôb činných v jeho veciach sa dozvedel od N. L., brata G. L., C. L. st. svojho otca a

sesternice T. G.. Malo ísť o podozrenie, že Mgr. Y. L. má styky aj s inými svedkami, ktorí vystupovali v jeho trestných veciach, a tak isto operatívci, ktorí robili na jeho veciach, mali s týmito svedkami nadštandardné vzťahy. Bolo mu uvedenými osobami povedané, že Mgr. Y. L. brala úplatky. Nevie, kto konkrétne mu to povedal, chcel to oznámiť len preto, aby sa to preverilo.

Svedkyňa Mgr. Y. L. sa podrobne vyjadrila v tom smere, že s obžalovaným sa prvýkrát stretla na hlavnom pojednávaní vedenom na Okresnom súde v Prievidzi, vo veci, ktorú dozorovala Krajská prokuratúra v Trenčíne, a následne vec odstúpila na Okresnú prokuratúru v Prievidzi. Vec bola vedená na súde pod sp.zn. 1T/335/2009 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a zločin vydierania. Časť svedkov zmenila výpovede oproti prípravnému konaniu. Niektorí uviedli, že v prípravnom konaní vypovedali v prospech obžalovaného, pretože mu chceli pomôcť, boli to jeho spolupracovníci a kamaráti. Z toho dôvodu iniciovala podnet na trestné stíhanie svedkov za krivé výpovede. Následne bolo ÚBOK-om vznesené obvinenie nielen menovaným svedkom, ale aj obhajcovi, JUDr. T. a obhajkyni JUDr. W.. Keďže sa poznala s JUDr. T. a to konkrétne s jeho manželkou a deťmi, požiadala okresného prokurátora, aby ju v záujme zachovania objektívnosti v tejto trestnej veci vylúčil, čo aj okresný prokurátor dňa 14.12.2010 urobil. Vykonávala však dozor v iných trestných veciach, kde boli poškodení manželia M., a obžalovaný tam namietal svedkyňu, aj celú Okresnú prokuratúru v Prievidzi, čo odôvodnil svedkyňiným korupčným správaním. Že mala svedkovi U. odovzdať nejaké eurá a ovplyvniť jeho výpoveď. Takýchto podaní prišlo na Okresnú prokuratúru Prievidza 5 alebo 6. V dôsledku toho sa vylúčila z vykonávania dozoru v dvoch trestných veciach a následne podala trestné oznámenie. Keďže obžalovaný informácie o jej korupčnom správaní písal aj v iných trestných veciach, nedozorovala už žiadne veci, kde on vystupoval.

Z výpovedí svedkov C. L. st., N. L., T. G., M. N. vyplýva, že informácie, ktoré mali o korupčnom správaní Mgr. Y. L., boli sprostredkované.

Zhodne ako súd I. stupňa aj krajský súd je toho názoru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona.

Vo všeobecnosti treba povedať, že lživým obvinením treba rozumieť objektívne nepravdivé obvinenie, ktoré sa zakladá na vymyslených skutkových okolnostiach o tom, kedy a ako došlo k spáchaniu trestného činu a kto ho spáchal. Krivé obvinenie iného z trestného činu musí smerovať voči konkrétnej osobe. Meno tejto osoby nemusí byť uvedené, stačí, ak je osoba individualizovaná uvedením takých okolností, na základe ktorých možno spoľahlivo usúdiť, o ktorú osobu ide. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a stačí, ak iného lživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie.

Obsah listov, ktoré obžalovaný adresoval orgánom činným v trestnom konaní, jednoznačne smeroval k obvineniu Mgr. Y. L. z trestného činu. Obžalovaný si bol vedomý toho, že skutočnosti uvádzané v listoch o korupčnom správaní Mgr. Y. L. sú nepravdivé, čo je zrejmé z vykonaného dokazovania. K odvolaniu obžalovaného je potrebné uviesť, že v danom prípade z jeho strany nešlo o uvedenie podozrenia voči Mgr. Y. L., ale o lživé obvinenie z jej korupčného správania, nakoľko si bol jednoznačne vedomý toho, že informácie, ktoré dostával, nie sú žiadnym spôsobom overené a ani nevyplývajú zo žiadnych konkrétnych podozrení.

Právna kvalifikácia konania obžalovaného ako pokračovacieho zločinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm.b/ Trestného zákona, je odôvodnená motívom obžalovaného vo vzťahu k prokurátorke Mgr. Y. L., ktorá dozorovala trestné veci, v ktorých bol obžalovaný stíhaný. Išlo o reakciu obžalovaného na túto skutočnosť s tým, aby dosiahol navyše aj vylúčenie Mgr. Y. L. z dozorovania takýchto trestných vecí.

Použitie ustanovenia § 44 Trestného zákona je v súlade so zákonom, preto krajský súd v tomto smere ponechal rozsudok súdu I. stupňa tiež nezmenený.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.